

Γράφω σωστά τις καταλήξεις των ουδετέρων με **ι ή υ**

το παιδ__ το σπít__ το στολίδ__ το κρασ__ το δάκρ__ το σταφύλ__ το λιμάν__ το ποτήρ__
το τζάκ__ το ψαλίδ__ το τραγούδ__ το τραπέζ__ το στεφάν__ το δόρ__ το μολύβ__ το τζάμ__
το ζευγάρ__ το σφυρ__ το κερ__ το πλακάκ__ το αστέρ__ το στάχ__ το ζάρ__ το μάτ__ το κουμπ__
το καλάθ__ το καλάμ__ το χελιδόν__ το αγόρ__ το τραγούδ__ το γεράκ__ το βράδ__
το πουλ__ το αυτ__ το ταξίδ__ το παιχνίδ__ το σπαθ__ το λεμόν__ το μονοπάτ__ το αλάτ__
το οξ__ το πορτοφόλ__ το μπαλκόν__ το πιπέρ__ το πριόν__ το κορίτσ__ το κεφάλ__
το μοναστήρ__ το χαρτ__ το δίχτ__ το μαγαζ__ το παγών__ το καράβ__ το αχλάδ__

Γράφω σωστά τις καταλήξεις των ρημάτων με **-ίζω, -είζω, -ύζω ή -οίζω**

εγώ ποτ____, εγώ σκαλ____, εγώ κοκκιν____, εγώ δακρ____, εγώ μυρ____, εγώ αφρ____,
εγώ μαυρ____, εγώ δαν____, εγώ ξεφων____, εγώ σκ____, εγώ εμποδ____, εγώ αθρ____,
εγώ τσαντ____, εγώ νομ____, εγώ τσιρ____, εγώ διασχ____, εγώ ξεμυαλ____, εγώ βρ____,
εγώ ξεσκον____, εγώ χρωματ____, εγώ ζωγραφ____, εγώ τρ____, εγώ ραβδ____